

Unicef Duitsland en de accountant

In Duitsland is onlangs veel ophef ontstaan over het bij de nationale afdeling van Unicef gevoerde financiële beheer. Bij die commotie heeft ook een accountant een rol gespeeld.

Tijdens het carnavalsweekend bracht de Duitse pers een golf van artikelen over al dan niet vermeende misstanden bij Unicef Duitsland. Zelfs in korte radioberichten werd gemeld dat een accountant van KPMG een door het bestuur van deze instelling uitgegeven persbericht had gedesavoueed.

Wat was er gaande? Uit de vele verschillende persberichten valt het volgende op te maken.

Voorzitter van de *Vorstand* was Heide Simonis, voormalig minister-president van de deelstaat Schleswig-Holstein, en dus een politicus van naam. Zij had de werknemers van Unicef Duitsland aangemoedigd om haar - zo nodig zelfs anoniem - te schrijven als zij een probleem zagen. Wij zouden dat een klokkenluidersregeling noemen.

Eind mei 2007 ontving zij een anonieme brief, die kennelijk door een werknemer was geschreven; daarin werd melding gemaakt van enkele opvallende transacties. Die brief is behandeld in de *geschäftsführende Vorstand*, een soort dagelijks bestuur, waarvan Simonis geen deel uitmaakte.

Over de brief heeft de *geschäftsführende Vorstand* mevrouw Simonis kennelijk bevredigende mededelingen gedaan, zodat de zaak bleef rusten.

Totdat in november 2007 opnieuw anonieme bezwaren werden gemaakt. Inmiddels waren er ook geruchten in de publiciteit gekomen. Op 1 december 2007 besloot de voltallige *Vorstand* de forensische afdeling van KPMG Duitsland opdracht te geven tot een onderzoek.

De accountants zijn kennelijk voortvarend te werk gegaan. Reeds medio december 2007 wilde het dagelijks bestuur dan ook al een persbericht uitgeven, met een geruststellende inhoud. KPMG heeft toen echter onmiddellijk medegedeeld dat de voorgelegde tekst niet werd 'vrijgegeven'.

Op 14 januari 2008 bracht KPMG rapport uit. Daarin stond dat weliswaar geen sprake was van persoonlijke verrijking, maar dat er in vier van de vijf onderzochte gevallen overtredingen waren vastgesteld van de bestaande regels voor de aanbesteding, uitvoering en controle van transacties.

De dag daarop gaf Unicef toch het geruststellende persbericht uit, dus zonder melding van de vastgestelde overtredingen. De accountant heeft toen onmiddellijk bezwaar gemaakt, maar niet publiekelijk: de desbetreffende brief is begin februari 2008 door een informant aan een krant toegespeeld.

Daarbij zijn kennelijk ook de vier overtredingen aan de pers gemeld, want zij worden daarin concreet beschreven. Die doen inderdaad de wenkbrauwen fronsen: die praktijken zijn niet goed te rijmen met een charitatieve instelling die pretendeert voor arme kinderen te zorgen.

Heide Simonis eiste dan ook drastische ingrepen. Maar de rest van de *Vorstand* liet haar vallen, waarop zij aftrad. De terecht ontstane commotie leidde er echter toe dat ook de *Geschäftsführer* zijn ontslag aanbood.

De muis zal nog wel een langere staart krijgen. Maar bij accountants kan de vraag rijzen: waarom heeft KPMG de bezwaren tegen het persbericht niet (óók) publiek gemaakt?

Echter: dat eist onze Audit Alert 19 - over de betrokkenheid van de accountant bij de publicatie van persberichten over jaarcijfers - evenmin!

Dat is niet erg bevredigend. Deze problematiek is begin jaren tachtig wel behandeld in een Meningsuiting die was gebaseerd op de Gedrags- en beroepsregels (GBR).

In onze woelige tijden lijkt mij een geactualiseerde richtlijn onontbeerlijk.

Deel dit artikel

Hans Blokdijk (1935-2013) was hoogleraar accountancy aan de Vrije Universiteit Amsterdam en aan Universiteit Nyenrode. Na zijn vertrek als partner bij KPMG in 1992 was hij werkzaam als zelfstandig adviseur van accountants en advocaten.

